

„Foranlediget ved Udvalgets meget ærede Skrivelse af 23de dennes udblader jeg ikke at meddele, at Ministeriet ikke ser sig istand til at gaa ind paa det i forrige Rigsdagssamling af Folkethinget ved 3die Behandling vedtagne, men ved den endelige Afstemning forkastede Forslag, da det, forsaavidt angaar Sagens Realitet, ligesaa lidt nu som tidligere anser det for forvarligt at støtte Kjøbenhavns Forsvar mod Søsiden paa flydende Forter, og det, forsaavidt angaar Maaden for Midlernes Tilveiebringelse, fremdeles anser det for utilstedeligt at paalægge Befolkningen nye Skatter, saalenge det aarlige Overskud og de tilstedevarende disponible Midler maa anses for fuldt tilstrækkelige til at dække de overordentlige Udgifter saavel til Forsvarsvæsenet som til andre nyttige Foranstaltninger, saasom Udvikling af Kommunikationsmidlerne. Hvad endelig Bevillingens Størrelse angaar, skal jeg kun minde om, at Forskjellen mellem det i Regjeringens Lovforslag forlangte og det i ovennævnte Vædringsforslag tilbudte Beløb kun udgjør cirka 3 Millioner Kroner.

Naar det ærede Udvalg slutter med at udbede sig meddelt, hvad der ivotrigt kan tjene til Oplysning om Ministeriets Stilling til Sagen i det Hele taget, ser jeg mig ikke istand til at efterkomme denne i saa stor Almindelighed fremsatte Begjæring, eftersom det ikke engang er antydet af Udvalget, angaaende hvilke Punkter man maatte ønske nærmere Oplysning; og jeg maa tillige her til knytte den Bemærkning, at yderligere Udtalelser af Ministeriet paa Sagens nærværende Trin selvsjølgelig ikke kunne tillægges den Betydning, at Sagens endelige Afgjørelse ved en fortsat Forhandling mellem Regjeringen og begge Rigsdagens Afdelinger derved foregribes.“

Med Hensyn til de to Hovedpunkter, der i Opløsningsbrevet fremstillede som de egentlige Stridsspørgsmaal, Kjøbenhavns Befæstning mod Søsiden ved nye faste Forter og Modstanden mod at tilveiebringe de fornødne Midler ved en Skat paa Indtægt og Formue, er Ministeriets Svar fuldstændig tydeligt. Det fastholder begge disse Punkter med samme Styrke som tidligere. Udvalgets Flertal skal med Hensyn til det sidste af disse Punkter gjentage, hvad der saa ofte er blevet sagt, at Ingen tvivler om, at Statskassen, naar dens Indtægtskilder skulde blive uforandrede, vil være istand til at udrede de i Lovforslaget omhandlede Summer dels af det paaregnede aarlige Overskud, dels af de forhaandenverende Beholdninger; men Fordringen paa at faae gjennemført en tidsvarende Statteform, saavel som adskillige andre for Samfundet betydningsfulde Reforme, der gjøre Krav paa Statskassen, maa under denne Forudsætning for en længere Fremtid opgives. Folkethinget vil under saadanne Omstændigheder neppe kunne lade sig berolige ved Løftet om forbedrede Kommunikationsmidler.

Medens Ministeriets Svar i disse Punkter saaledes ikke efterlader nogen Tvivl om den rette Forstaaelse, kunde der derimod i Udtrykket om den ringe Forskiel mellem Regjeringens og Folkethingets Forslag med Hensyn til Bevillingens Størrelse tænkes at ligge en Indrømmelse af, at Ministeriet nu vilde anse sine Fordringer for endelig begrænsede ved de 33 Millioner Kroner og opgive de i Udsigt stillede yderligere Foranstaltninger, og for at faae Klarhed ogsaa over denne Side af Sagen tilfred man under 27de Mai Conseilspræsidenten saaledes:

„I Skrivelse af 23de dennes har Udvalget tilladt sig at henvende nogle Spørgsmaal til Deres Excellence, som De i behagelig Skrivelse af 24de dennes har besvaret. Medens Udvalget ikke kan være i Tvivl om Forstaaelsen af Deres Excellences Svar med Hensyn til, hvorvidt Ministeriet kunde gaa ind paa det af Folkethinget i forrige Samling ved 3die Behandling vedtagne Forslag som Grundlag for den fremtidige Behandling i Rigsdagen, forsaavidt angaar saavel Sagens Realitet som den omhandlede Formues- og Indtægtsstat, er man derimod ikke i samme Visshed med Hensyn til Forstaaelsen af Svaret paa det tredje Spørgsmaal angaaende Ministeriets Anskuelse om Bevillingens Størrelse. Udvalget har derfor troet at burde udvilde dette Spørgsmaal noget nærmere, for mulig ogsaa i denne Henseende at kunne opnaa Klarhed over Ministeriets Opfattelse. Ved Behandlingen af det nævnte af Folkethinget vedtagne Forslag er Thinget efter Udvalgets Formening gaet ud fra den Betragtning, at en Sum af omtrent 30 Millioner Kroner vilde være det Maximumbeløb, som en formaalsstjenlig Gjennemførelse af Spørgsmaalet om extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, eftersom man nu kan overse Forholdene, vilde kræve, og som Landet vilde kunne afse til dette Diemed. Derimod fremtraadte det af Regjeringen i forrige Samling forelagte Lovforslag, saaledes som det motiveredes baade i de Lovforslaget ledsagende Anmærkninger og under Behandlingen paa Rigsdagen, som en Del af et større Hele, hvis Fortsættelse skulde følge snarest mulig og i ethvert Fald være sikret ved en ny Lov inden en vis Tidsfrist, og at som Følge heraf de i Lovforslaget opførte 33 Millioner Kroner ligeledes kun vare en Del af et langt større Beløb, hvilket allerede fremgik af Lovforslagets Motiver og yderligere blev klart ved de Udtalelser om et af Planens Hovedpunkter, Kjøbenhavns Landbefæstning, som kom frem dels i Krigsministeriets Skrivelse af 5te Januar d. A. til Hæruudvalget, dels i Udvalgets Mindretals Betænkning og For-